

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. K.**, bývajúceho v B., **2/ H. V.**, bývajúcej v B., **3/ K. H.**, bývajúcej v B., **4/ A. L.**, bývajúcej B.V., **5/ S. Z.**, bývajúcej v B., **6/ S. L.**, bývajúcej v B., **7/ S. D.**, bývajúcej B.V. a **8/ JUDr. P. L.**, bývajúceho B.V., proti žalovaným **1/ B. a W., a.s.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. M. Š., advokátom so sídlom v B. a **2/ Slovenskej republiky**, v mene ktorej koná Slovenský pozemkový fond, so sídlom v Bratislave, Búdkova č. 36, zastúpený advokátskou kanceláriou B., s.r.o., so sídlom v B., v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát Mgr. P. B., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5 C 929/08, o dovolaní žalovanej 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2011 sp. zn. 4 Co 251/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej 1/ **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Pezinok z 5. marca 2010 č. k. 5 C 929/2008-287, ktorým bol zamietnutý návrh žalovanej 1/ na prerušenie konania ako aj jej alternatívny návrh na spojenie vecí. Potvrdenie prvostupňového uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je možnosťou konajúceho súdu závisiacou od jeho úvahy, a že nebol daný ani dôvod na spojenie vecí.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu ako odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná 1/. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom a porušením jej práva na spravodlivý proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom označila nesprávne rozhodnutie o zamietnutí jej návrhu na prerušenie konania alebo na spojenie vecí a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí oboch súdov. V súvislosti s tým najmä namietala, že odvolací súd sa nevysporiadal s jej argumentáciou uvedenou v odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností /§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p./ na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo

v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v odňatí jej možnosti riadne konať pred súdom tým, že uznesenia oboch súdov, ktorým bol zamietnutý jej návrh na prerušenie konania alebo na spojenie vecí, boli nesprávne a neboli dostatočne odôvodnené.

Prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. ako aj spojenie vecí na spoločné konanie v zmysle § 112 ods. 1 O.s.p. je možnosťou (nie povinnosťou) súdu takto postupovať. Uvedené ustanovenia preto nezakladajú procesné právo účastníka konania na vyhoviecie návrhu na prerušenie konania alebo spojenie vecí na spoločné konanie. To znamená, že zamietnutím takéhoto návrhu nemôže byť účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, teda možnosť uplatňovať svoje procesné práva. Preskúmania správnosti procesného postupu súdu ako aj správnosti jeho skutkových a právnych záverov sa účastník môže domáhať využitím riadnych ako aj mimoriadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti rozhodnutiu v merite vecí. Námietka dovolateľky o odňatí jej možnosti konať pred súdom samotnými označenými uzneseniami súdov bola preto neopodstatnená už povahou týchto rozhodnutí.

Rovnako nedôvodná bola aj jej námietka o nedostatočnom odôvodnení uznesenia prvostupňového i odvolacieho súdu. V zmysle ustanovenia § 167 ods. 2 O.s.p. sa § 157 ods. 2 O.s.p. o náležitostiach odôvodnenia rozsudku použije pre uznesenie primerane. Táto primeranosť znamená, že pri procesných uzneseniach (teda nemeritórnych rozhodnutiach), ktorými navyše z ich povahy (ak ide o uznesenia o vedení konania) nemôže byť účastníkom konania odňatá možnosť uplatňovať svoje procesné práva, je z hľadiska náležitostí ich odôvodnenia postačujúce celkom stručné vysvetlenie, prečo súd rozhodol tak ako rozhodol. V prípade uznesenia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a návrhu na spojenie vecí stačí, ak súd krátko objasní svoju úvahu, prečo nevyužil procesnú možnosť danú mu príslušnými ustanoveniami § 109 ods. 2 písm. c/ a § 112 ods. 1 O.s.p. V prípade odvolania proti takýmto uzneseniam nie je potrebné, aby sa odvolací súd zaoberal námietkami, ktoré presahujú rámec týchto ustanovení a nemôžu nič zmeniť na procesnej možnosti konajúceho súdu prerušiť konanie alebo spojiť veci na spoločné konanie, resp. ktoré sa ich aplikácie

vôbec netýkajú. V prejednávanej veci podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie súdu prvého stupňa i uznesenie odvolacieho súdu požiadavku riadneho a dostatočného odôvodnenia spĺňajú. Je z nich celkom zrejmé, prečo súdy nevyužili možnosť prerušiť konanie alebo spojiť veci na spoločné konanie, pričom (ako už bolo uvedené) odvolací súd nebol povinný sa zaoberať všetkými odvolacími námietkami žalovanej 1/, najmä ak sa odvolaním napadnutého uznesenia ani netýkali (námietka litispendencie, späťvzatia návrhu v inom konaní, či vylúčenia veci v inom konaní).

So zreteľom na uvedené dovolanie žalovanej 1/ podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli a náklady žalovanej 2/ spojené s odmenou právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Rudolf Č i r č , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová